

FEMINISME

Tatiana Blanqué, Monti Mateu, Sònia Alins, Carme Magem, Marta Fàbregas i Lídia Masllorens. SANTHIGLESÍAS

‘Univers femení’: art per reivindicar

Exposició col·lectiva de parada obligada a l’Espai Cavallers

LAIA PULIDO
LLEIDA

Allarg de la història han sigut molts els noms de dones que no s’han pronunciat en veu alta, que no s’han gravat a les premses de les impremtes. Llibres sense editar, peus de pàgina sense firmar o firmats amb pseudònims. Anys de silenci, de molt silenci. Museus i galeries sense obra femenina: pintors, dibuixants, escultors, ceramistes... han anat creant un cànon de bellesa esbiaixat, amb molt poques artistes que hagin exposat la seva obra o rebut reconeixement d’algun tipus. Una memòria col·lectiva perduda difícil de recuperar i una responsabilitat compartida que ja no podem defugir, i en la qual els gestors culturals tenen un paper important.

Fins fa pocs anys, el Museu Nacional del Prado de Madrid, un referent de la història d’Espanya, només tenia obra masculina. Avui de les més de 1.500 obres exposades tot just 10 són de pintores. Un altre exemple de desigualtat és el cas de la col·lecció privada d’art contemporani del Guggenheim de Bilbao, on prop del 80% és obra masculina. Aquesta casuística no ajuda ni els artistes ni els galeristes, amb la qual cosa les dones tenen més difícil entrar al mercat de l’art, i això fa que no s’animin. En paraules de la fotògrafa i artista Marta Fàbregas: “Exposar en galeries no és fàcil, requereix un gran esforç, persistència, tenacitat i ganes de superar cada dia un munt d’obstacles. Això fa que grans talents es quedin pel camí”.

Motius com aquests han portat la galerista, emprenedora i apassionada

de l’art Roser Xandri a muntar una exposició col·lectiva amb caràcter femení, un espai on les artistes puguin mostrar obra i, per tant, cadascun dels seus universos, segons ella, “tan rics i variats”. Amb aquest *Univers femení*, nom que s’ha donat a la mostra, es busca “reivindicar l’art en femení i posar en valor tot el treball que es fa, i, al mateix temps, fer possible el diàleg entre les artistes i les persones que visiten l’espai, en un intent de trencar amb el divinitisme de les galeries”. “L’art no és entendre’l o no entendre’l, sinó deixar-se portar per allò que transmeten les obres”.

Llenguatges i mirades diverses

Aprofitant el context del Dia Internacional de la Dona, l’exposició es va inaugurar a principis de març i es podrà visitar fins al 10 d’abril a l’Espai Cavallers del Centre Històric de Lleida, un espai artístic de visita obligada on es pot veure l’obra de vuit artistes amb llenguatges i mirades molt diverses. Fent un recorregut per la

mostra pots trobar-te amb la personalitat i la força de Lita Cabellut –considerada l’artista dona més còltzada a escala mundial–, que, mitjançant la pintura ens presenta la metamorfosi de la dona a través de la història; la maduresa dels bols de ceràmica de Monti Mateu, que, diu, “mostren el contrast entre la part externa, aspra, dura, rugosa, fins i tot amb un tacte desagradable, com si es tractés d’una protecció; i la part interna, una explosió de llum i de colors”; l’obra *Colonitzades*, de Marta Fàbregas, que pretén, amb la tècnica de la transfotografia i del collage, despertar la identitat perduda de les dones; o la plenitud i la senzillesa de Sònia Alins, les il·lustracions de la qual ens parlen de la connexió que hi ha entre els éssers humans i l’univers, i ens recorda que “donar visibilitat als universos femenins hauria de ser, com a mínim, una obligació històrica, ja que costa molt guanyar drets, però, com s’havist al llarg de la història, és molt fàcil perdre’ls”.

En definitiva, *Univers femení* és un viatge inoblidable a la condició femenina, un espai artístic, de reflexió i de comprensió, on la força i la diversitat d’aquestes vuit dones artistes s’ajunten per mostrar-nos la seva visió particular de la vida i de l’art. Una iniciativa que no hauria sigut possible sense l’impuls i el compromís de la Roser, que, com a galerista, ens recorda que “un sistema de l’art, com també un sistema cultural, només és saludable si és plural”, i que “la diversitat artística és l’únic camí per aconseguir-ho”. En paraules de Sònia Alins, “l’art és com una coral, on totes les veus compten; sense les veus femenines, les sensacions canvien”. —

Roser Xandri és la directora de l’Espai Cavallers. S.I.